

रथनोत्कर्षी पीनस्तनविमर्दनः । नाभ्यूरुजघनस्पर्शी नीवी-
विस्मसनः कर इति । अत्र षट्कारस्य करुणाद्वा-
त्तथात्वम् वाच्याङ्गव्यङ्गात् तत्र दृश्यम् ।

अपराङ्मुख लि० न पराङ्मुखः न० त० । अग्नि-
वृत्ते कर्त्तव्यकर्मणोऽसोदतया ततोनिर्वात्तरहिते स्त्रियां
ङीप् ।

अपराच् लि० न पराञ्चति परावर्त्तते परा+अञ्च-किन्
न० त० । अग्निवृत्ते परावर्त्तभिन्ने स्त्रियां ङीप् ।

अपराजित पु० परा+जि-क्त न० त० । शिवे, विष्णौ,
तयोः केनाप्यपराजितत्वात्तथात्वम् कर्मभेदे च । परा-
जितभिन्ने लि० । दूर्वायां, शेफालिकायां, जयन्तोदधे,
असनदधे, शङ्खिनीदधे, हृष्यादधे असनपदार्थांस्ते, ऐशान्यां
दिशि “अपराजितां वास्याय ब्रजेद्दिशमजिह्वाग” इति
मनुः “अपराजितामैशानो दिशमिति” कृष्णः । चतु-
र्दिशावरपादके “ननरसलैः स्वरैरपराजितेति” इ० र०
उक्ते कन्दोभेदे, दुर्गायां देव्यां “अपरां चापराजितेति”
दुर्गास्तोत्रम् “नास्ति पराजितं शत्रोः पराजयो यस्याः
५ त० । विजयदशम्याम् पूजनेन अपराजयदाहृदुर्गामूर्ति-
भेदे । सा च आश्विनशुक्लदशम्यां अवर्णयुतायामपराङ्घ्रे
सन्ध्यायां वा पूज्या यथा हेमाद्रौ व्रतखण्डे “आश्विनशुक्ल-
पक्षप्रक्रम्य” “दशम्यां च नरैः सस्यक् पूजनीयाऽपरा-
जिता । हेमार्थं विजयार्थञ्च पूज्यैर्वाविधिना नरैः ।
नवमीशेषयुक्तायां दशम्यामपराजिता । ददाति विजयं
देवी पूजिता जयवर्द्धिनी” स्कान्दम् । “आश्विने शुक्लपक्षे
तु दशम्यां पूजयेद्भरः । एकादश्यां न कुर्वीत पूजन-
ञ्चापराजितमिति” निरुपयसिन्धौ स्कान्दम् । “उदये दशमी
किञ्चित् संपूर्णैकादशी यदि, अवर्णार्थं यदा काले सा तिथि-
विजयाभिधेति” हेमाद्रौ काश्यपः । “कालेऽपराङ्घ्रे” इति
निरुपयसिन्धुः । तस्याश्च अपराङ्घ्रपूजिता हेमाद्रौ दर्शिता
ततएव तदगवन्तव्यम् । “नाथयोव्याधयस्तस्य भवन्ति न
पराजयः त्रयं पुण्यमवाप्नोति विजयञ्च सदा भुवीति”
तत्पूजायाः फलत्वेन अपराजयस्योक्तेस्तस्यास्तथात्वम् ।
तत्पूजाङ्गदशम्या अपि अपराजयहेतुत्वात् विजयहेतुत्वाच्च
अपराजितेति विजयेति च नाम अतएव “पूजनञ्चापराजित”
मित्युक्तम् अपराजितामधिकृत्यकृतत्वात् पूजनस्यापराजित-
त्वम् तत्र पूजनप्रकारस्तु हेमाद्रौ व्रतखण्डे अपराजित-
दशमीप्रकरणे दृश्यः । योगिनीभेदे तत्संस्कारं ध्यानशब्दे
वक्ष्यते । अःविष्णुः पराजितः तस्यैवर्त्तमा, यथा ।

विष्णुक्रान्तायां स्वनामख्यातायां लतायां च स्त्री । अधिकं
विजयदशम्यां वक्ष्यते ।

अपराङ्ग लि० अप+राध-कर्त्तरि क्त । अपराधनि,
स्त्रोचितकार्याकारके, स्त्रालिते च “निमित्तादपराङ्घ्रे-
धानुष्कस्येव वलितामिति” माघः भावे क्त । अपराधे ।

अपराङ्गप्रपत्क पु० अपराङ्घो लक्ष्यात् च्युतः पृथको
वाणो यस्य । लक्ष्याग्राहिसायके धातुके ।

अपराङ्ग लि० अप+राध-टच् । अपराधकर्त्तरि स्त्रोचित-
कार्याकारके स्त्रियां ङीप् ।

अपराध पु० अप+राध-घञ् । स्त्रोचितकर्मकारणे आगमि
“कमपराधत्वं मम पश्यसीति” सा० द० । दशड्योग्य
कर्मकरणे । “यथाऽपराधदण्डनामिति” रघुः । देवविषये
अपराधश्च शास्त्रविध्युक्तद्वन्द्वेन, निषिद्धसेवनेन च जात-
दुरितविशेषः । तत्र निगमे द्वाविंशद् अपराधा दर्शिता
यथा ‘यानैर्वा पादुकांश्चापि गमनं भगवदुद्वेष्टे । देवोत्स-
वाद्यसेवा च अप्रणामस्तदप्यतः ॥ उच्छिष्टे वाद्यवाऽशीके
भगवद्दर्शनादिकम् । एकहस्तप्रणामश्च परस्तादप्रदक्षिणम् ॥
पादप्रसारणं चाप्ये तथा पर्यङ्कबन्धनम् । शयनं भक्षणं
वापि मिथ्याभाषणमेव च ॥ उर्ध्वभाषा मिथोजस्यो
रोदनानि च विप्रहः । निषह्रातुमङ्घौ चैव नृषु च
क्रूरभाषणम् ॥ कम्बलावरणं चैव परनिन्दा परस्तुतिः ।
अश्लोकभाषणं चैव अधोवायुविमोक्षणम् ॥ शक्नौ गोणो-
पचारश्च अनिवेदितभक्षणम् । तत्तत्कालोद्भवानाञ्च फला-
दीनामनर्पणम् ॥ विनियुक्ताविशेषस्य प्रदानं व्यङ्गमा-
दिके । पृथीक्यासनं चैव परेषामभिवादनम् ॥ युरौ
मौनं निजस्तोत्रं देवतानिन्दनं तथा । अपराधास्तथा
विष्णोर्द्वाविंशत् परिकीर्त्तिताः इति ॥ आङ्गिकतत्त्वे
तु वाराहसूक्तका अन्यविधा द्वाविंशत् दर्शिता यथा ।
“भगवद्भक्तानां कृतियसिद्धाद्यभोजनम् १ अनिजिह्वदिने
दन्तधावनमलत्वा विष्णोरुपसर्पणम् २ सैद्युनं कृत्वा
ऽस्नात्वा विष्णोरुपसर्पणम् ३ कृतं नरं कृद्वाऽस्नात्वा
विष्णुकर्त्तृकरणम् ४ रजस्वलां स्मृद्वा विष्णुद्विप्रवेश-
नम् ५ मानवं यवं स्मृद्वाऽस्नात्वा विष्णुसन्निधाववस्था-
नम् ६ विष्णुं स्थूयतः पायुवायुप्रयोगः ७ विष्णोः
कर्म्म कृत्वतः द्युरोपस्थागः ८ विष्णुशास्त्रमनाहत्य शास्त्रा-
न्तरप्रशंसा ९ अतिमज्जनं वासः परिधाय विष्णुकर्म्म-
चरणम् १० अविधानेनाचस्य विष्णोरुपसर्पणम् । ११
विष्णोरपराधं कृत्वा विष्णोरुपसर्पणम् १२ क्षुब्धस्य विष्णु-